

[Ib Thyregod.]

givning afgivet af danske, finske, norske og svenske komiteer.

Det er et meget vigtigt område, der her er taget op, et område af allerstørste betydning for vort erhvervsliv. Det er naturligvis principielt fuldstændig rigtigt, at man skal forsøge at opnå nordisk retsenhed, som man allerede har gjort på en række andre områder; jeg tænker her på arveret, familieret og også store områder af formueretten som f. eks. købeloven, kommissionsloven, aftaleloven o. lign.

På den anden side ligger det vel sådan, at det med den markedssituation, vi befinder os i — forholdet mellem EFTA og fællesmarkedet, som blev diskuteret for nylig her i det høje ting — er meget vigtigt, at den lovgivning, vi indfører på områder, som er af betydning for erhvervslivets konkurrenceevne, er indrettet med henblik på den lovgivning, som findes eller kan komme til eksistens inden for fællesmarkedet, at vi med andre ord ikke med et f. eks. fællesnordisk initiativ foregriber en sådan udvikling.

Det er derfor også tanken, at arbejdet i de nordiske parlamentsudvalg skal koordineres, for det første på den måde, som det er nævnt, således at ændringer i forslagene så vidt muligt skal gennemføres i alle de nordiske lande, og dernæst, at man på samme måde, som der i begrænset omfang var tale om ved ophavsretsloven, skal koordinere dette arbejde i de nordiske lande. Men ud over dette er der jo spørgsmålet om koordineringen med fællesmarkedets lovgivning, som jeg skal komme tilbage til lidt senere.

Det væsentligste bidrag til det arbejde, der skal udføres, er betænkningen fra 1962 og derudover de mange udtalelser fra ministerier, fra organisationer og en række andre om denne betænkning og dette lovforslag, et vigtigt materiale, som jeg mener folketingsudvalget må rekvirere til brug for sit arbejde med dette spørgsmål. Blandt de organisationer, som er citeret oftest i bemærkningerne til lovforslaget, er patentagenternes forening, og jeg mener også, at der i udtalelsen fra patentagenternes forening ligger et meget værdifuldt materiale til brug for vår behandling af dette forslag.

En af de væsentligste nye ting i lovforsla-

get er jo bestemmelserne i kapitel III om nordiske patentansøgninger, hvorefter der skal kunne indgås overenskomst mellem de nordiske lande om, at et patent i et af disse lande skal have virkning i alle de nordiske lande. Selv om, som jeg har nævnt, tanken om en sådan fælles nordisk enhed principielt er rigtig og er udtryk for en værdifuld nydannelse, må det være naturligt at gøre nogle kritiske bemærkninger om forslaget's udformning.

Det er for det første ikke tanken efter forslaget at oprette en nordisk patentinstitution, men fortsat at lade de enkelte nordiske landes patentmyndigheder træffe afgørelsen. Dette kan utvivlsomt medføre en vis uensartethed, afhængigt af hvor patentet søges, og vanskeliggøre kollisionsundersøgelser for de forskellige patentansøgninger i forhold til eksisterende patenter. Jeg tror derfor, at hvis man skal finde frem til den ensartethed, som er noget meget væsentligt, må man gå videre og oprette en fælles nordisk ankeinstans, noget, som ikke er med i forslaget, men som jo kan tages op af folketingsudvalget under de nordiske forhandlinger, som skal føres om dette spørgsmål.

Jeg vil også i denne forbindelse nævne de betæneligheder, som Industrirådet har ytret over for spørgsmålet om en fælles nordisk ordning. Det, man fra Industrirådets side er betænkelig ved, er jo, at man nu skal følge langt flere patenter, og at det bliver vanskeligere for de forskellige industriers forskningsafdelinger at følge alt dette, ligesom der bl. a. er spørgsmålet om effektivt modhold i de forskellige nordiske lande. Det er helt klart, at disse synspunkter, som industrien her anfører, også må gå ind i vore overvejelser vedrørende den fælles nordiske ordning. Principielt er der for så vidt noget rigtigt ved tanken, men også disse problemer må undersøges.

Men dertil kommer jo noget meget afgørende, som jeg allerede har været inde på, nemlig hvordan forholdet bliver med det nordiske fællespatent set i forhold til Europaområdet, til fællesmarkedet, både i relation til den konvention, som Europarådet har vedtaget i 1963, og som også er tiltrådt af Danmark, og ligeledes med henblik på det inden for fællesmarkedet udarbejdede udkast til patentkonvention med hensyn til